

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2132	Τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτ. Μηνᾶ (Β' Κορ. 4,6-15) Κυριακὴ 11 Νοεμβρίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Τυφλοὶ μέσ' στὸ σκοτάδι

«Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β' Κορ. 4,6)

Εἶνε, ἀγαπητοί μου, ἡμέρα Κυριακῆ· ποῦ βρισκονται οἱ πολλοί; Δυστυχῶς, ἐπὶ ἑκατὸ Χριστιανῶν οἱ ἐνενηνταοχτὼ ἀπουσιάζουν, μικρὸ ποσοστὸ ἐκκλησιάζεται. Κι αὐτοὶ ὅμως οἱ λίγοι ποῦ ἐκκλησιαζόμεθα **πῶς ἐκκλησιαζόμεθα**; Διότι δὲν ἀρκεῖ ἀπλῶς νὰ βρισκώμαστε μέσα στὴν ἐκκλησία. Μποροῦμε ἐμεῖς νὰ ποῦμε «Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος» (Γέν. 28, 17); ἢ ἐκεῖνο ποῦ εἶπε ὁ Δαυὶδ, «Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων. ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου» (Ψαλμ. 83,2-3); μποροῦμε τὴν ὥρα αὐτὴ νὰ αισθανθοῦμε ἐκεῖνο ποῦ αισθάνθηκε ὁ ληστής καὶ νὰ ποῦμε τὸ «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λουκ. 23,42); **αἰσθανόμαστε στὴ λατρεία τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ**; Ἐὰν ὄχι, τότε τί μᾶς ὠφελεῖ ὁ ἐκκλησιασμός; Τὸ κορμί εἶνε ἐδῶ, τὸ πνεῦμα μας ποῦ εἶνε; Ὁ ἄγγελος θὰ σημειώσῃ σήμερα Ἦταν παρὼν τῷ σώματι, ἀλλ' ἀπὼν τῷ πνεύματι. **Παρόντες, ἀλλ' ἀπόντες.**

Τὸ νὰ ἐκκλησιασθῆ κανεὶς εἶνε εὐκόλο, ἀλλὰ πόσο δύσκολο εἶνε ἀπὸ τὸ «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...*» μέχρι τὸ «*Δι' εὐχῶν...*» **τὸ πνεῦμα μας νὰ εἶνε ἀπόλυτα στὸ Θεό!** Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία, ποῦ ξέρει τὴν δυσκολία μας, συνεχῶς μᾶς προτρέπει «*Πρόσχωμεν*», προσέξτε, «*Σοφία, πρόσχωμεν*». Μᾶς λέει νὰ πετάξουμε ἔξω ὅλα τὰ σκουπίδια, τὶς μάταιες σκέψεις. Κι ὅταν πλησιάζει τὸ κρισιμώτερο σημεῖο τῆς θείας λειτουργίας μᾶς λέει «*Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας*», ἡ καρδιά μας νὰ ἴνε ψηλά.

Ὅσοι πάντως **ἐκκλησιάζονται μὲ εὐλάβεια καὶ πίστι**, εἶνε μακάριοι. Αὐτοὶ δὲν πατοῦν στὴ γῆ, ὑψώνονται στὰ οὐράνια, βλέπουν τὰ ἄορατα, ἀκοῦνε φωνές, ἐνώνονται μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους καὶ ψάλλουν μαζί τους «*Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος σαβαώθ...*» (Ἠσ. 6,3)!

Γι' αὐτὸ σᾶς ἐρωτῶ· ἐμεῖς πῶς ἐκκλησιαζόμεθα; Οἱ ψυχὲς ἐκεῖνες ἀκοῦνε τὰ θεῖα λόγια

μὲ προσοχή, **ῥουφᾶνε κάθε λόγο τῆς λατρείας** ὅπως ἡ γῆ τὴ βροχὴ τώρα τὸ φθινόπωρο.

Ἄπ' ὅλα ὅσα ἀκούστηκαν σήμερα στὴ θεία λειτουργία ξεχωρίζω λίγα λόγια, ποῦ θὰ ἴμουν εὐτυχῆς ἂν μπορούσα νὰ τὰ φυτέψω στὴν καρδιά σας. Εἶνε **ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου**. Προσέξατε πῶς ἀρχίζει; «Ὁ Θεός», λέει, «ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β' Κορ. 4,6). Σὰν δύσκολα φαίνονται αὐτὰ. Τί λέει ἐδῶ;

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοί μου, ὁμιλεῖ γιὰ **τὸ φῶς**. Ἄλλὰ ποῖο φῶς; Δύο φῶτα ὑπάρχουν· τὸ ἕνα ὑλικό, καὶ τὸ ἄλλο πνευματικό.

● Καὶ **τὸ ὑλικό** πάλι φῶς διακρίνεται ἀναλόγως τῆς πηγῆς ποῦ τὸ ἐκπέμπει· φῶς δίνει ἕνας πυρσός, ἕνα δαδί, ἕνα κερι, ἕνα λυχνάρι, ἕνα καντήλι, μιὰ λάμπα πετρελαίου· ἀλλὰ φῶς μᾶς δίνει καὶ μιὰ ἠλεκτρικὴ λάμπα, ἕνας πολυέλεος, ἕνας προβολέας· φῶς ἀκόμη, γλυκὸ φῶς, μᾶς στέλνει τὴ νύχτα ἢ σελήνη, καὶ τέλος φῶς, τὸ λαμπρότερο ἀπ' ὅλα, εἶνε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ὅλα αὐτὰ εἶνε ὑλικά φῶτα.

Τὸ φῶς εἶνε κάτι πολὺ λεπτὸ καὶ εὐκίνητο. Τρέχει μὲ **ταχύτητα ἀσύλληπτη**, πιὸ γρήγορα ἀπὸ τὸν ἤχο, καὶ πολὺ γρηγορώτερα ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, τὸ σιδηρόδρομο, τὸ ἀεροπλάνο, ἀκόμη καὶ τὸν πύραυλο. Ἄν κανεὶς ταξίδεψε καὶ μὲ τὸ ταχύτερο μεταφορικὸ μέσο, θὰ χρειάζονταν χρόνια καὶ χρόνια γιὰ νὰ φτάσῃ ἀπὸ τὴ γῆ στὸν ἥλιο, τὸ φῶς ὅμως διανύει αὐτὴ τὴν ἀπόστασι ἀστραπιαῖα· μέσα σὲ 8 λεπτὰ ὁ ἥλιος εἶνε μέσα στὸ σπίτι μας!

Τὸ βλέπουμε τὸ φῶς, τὸ ἀπολαμβάνουμε, τὸ θαυμάζουμε, τὸ περιγράφουν οἱ ἐπιστήμονες, τὸ ὑμνοῦν οἱ ποιηταί, ἀλλ' ἔὰν προχωρήσῃ καὶ κἀνης τὸ ἐρώτημα, **τί εἶνε τὸ φῶς στὴν οὐσία του**; δὲν γνωρίζω σὲ ποιὸν ὀρισμὸ καταλήγει

σήμερα ή έπιστήμη. Η Έκκλησία μας διδάσκει για τὸ φῶς ὅ,τι ἀποκαλύπτει ή άγία Γραφή.

Η δική μας απάντησι εἶνε αὐτὰ πού λέει ή Γένεσις στό πρῶτο κεφάλαιο· «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν*» (Γέν. 1,1), ή γῆ ἦταν «*ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος*» καὶ «*ἐπάνω τῆς ἀβύσσου*» ἦταν σκότος (ἔ.ά. 1,2)· κι ὅτι, μέσ' στό πυκνὸ σκοτάδι, ἀκούστηκε κάποτε ή φωνή «*Γενηθήτω φῶς*» (ἔ.ά. 1,3). Καὶ με ὅση εὐκολία με τὸ διακόπτη ἀνάβουμε ἐμεῖς τὸ φῶς ἢ ὁ νεωκόρος τὸν πολυέλεο, με τόση καὶ μεγαλύτερη εὐκολία **ή δύναμις τοῦ Θεοῦ ἔκανε τὸ φῶς. Τὸ ἔκανε τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς δημιουργίας.**

Πρέπει νὰ γνωρίζουμε, ὅτι ὁ ἥλιος δὲν εἶνε ή μόνη πηγή φωτός· εἶνε μία ἀπό τις πολλές πηγές φωτός πού δημιούργησε ὁ Θεός. Ὅταν λέη ή Γραφή ὅτι τὴν πρώτη ἡμέρα ὁ Θεός εἶπε «*Γενηθήτω φῶς*», ἐννοεῖ, κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειο, ὅτι ἐποίησε-ἔφτειαξε τὴν **φύσι τοῦ φωτός**. Γιατὶ παρακάτω ή Γραφή λέει ὅτι, ἐνῶ προηγουμένως ἔφτειαξε τὴν φύσι τοῦ φωτός, κατόπιν, τὴν τετάρτη ἡμέρα, διέταξε καὶ κρέμασε πάνω ἀπ' τὴ γῆ τὸ μεγάλο πολυέλεο, τὸν ἥλιο, «*τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν*» (ἔ.ά. 1,16)· καὶ τὴ νύχτα ἕνα μικρότερο πολυέλεο, τὴ σελήνη, «*τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσων*». Ὡστε τὴν πρώτη ἡμέρα ἔγινε ή φύσις τοῦ φωτός, καὶ τὴν τετάρτη ἡμέρα ἔγιναν **οἱ φωστῆρες** ἥλιος καὶ σελήνη.

● Ἀλλά, ἀδελφοί μου, πέρα ἀπὸ τὸν ἥλιο τὸ φεγγάρι τὰ ἀστέρια, τις ἀμέτρητες πηγές τοῦ ὑλικοῦ φωτός, ὑπάρχει καὶ κάποιο ἄλλο φῶς. Δυστυχισμένος ὅποιος δὲν βλέπει τὸ ὑλικὸ φῶς, μὰ πιὸ δυστυχισμένος αὐτὸς πού δὲν βλέπει τὸ ἄλλο φῶς· καὶ αὐτὸ εἶνε **τὸ πνευματικὸ - τὸ νοερὸ φῶς**. Αὐτὸ εἶνε ἀόρατο, μυστικὸ, ἀνέσπερο φῶς. Εἶνε, ἀδελφοί μου, **ὁ Θεός!** αὐτὸς εἶνε ή πηγή τοῦ φωτός, ὁ «*πατὴρ τῶν φώτων*» (1ακ. 1,17). Φῶς εἶνε ὁ Θεός· «*Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος (Υἱός), φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα...*» (ἔξαποστ. Πεντηκ.).
—Δύσκολα αὐτά, δυσνόητα, θὰ πῆτε.

Μὰ ἐδῶ ή έπιστήμη δυσκολεύεται νὰ ἐξηγήσῃ τί εἶνε ὑλικὸ φῶς, τί εἶνε ἠλεκτρισμός, τί εἶνε μαγνητισμός· πῶς λοιπὸν ἔχουμε τὴν ἀξίωσι νὰ ἐρευνήσουμε τί εἶνε ὁ Θεός; **Μικρὸ τὸ μυαλό μας.** Ἄν χωράη ή θάλασσα σ' ἕνα ποτήρι, τότε θὰ χωρέσῃ κι ὁ Θεὸς στό μυαλό μας.

Πέρα ἀπ' τὰ ὑλικά φῶτα εἶνε τὸ πνευματικὸ φῶς, ὁ Θεός. Καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει, ὅτι τὸ φῶς αὐτὸ ἐφανίστηκε σὲ ὅλη τὴ λάμψι του «*ἐν (τῷ) προσώπῳ (τοῦ) Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (1' Κορ. 4,6). Naί, **ὁ Χριστὸς εἶνε τὸ φῶς**. Φῶς ή διδασκαλία - τὰ λόγια του, ὁ ἄψογος βίος του πού «*ἐκάλυπεν οὐρανοῦς*» (Αμβ. 3,3), τὰ θαύματα, ὁ σταυρός, τὰ πάθη καὶ ή ἀνάστασί του. Τὸ φῶς

αὐτὸ ἔλαμψε καὶ δόθηκε στὸν κόσμο. **Ἡ Έκκλησία καλεῖ ὅλους νὰ τὸ λάβουν.** Ὅπως τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως ὅλα εἶνε σβηστὰ καὶ μόνο ή ἀκοίμητη κανδήλα τοῦ ἱεροῦ ἀναμμένη, κι ὁ ἱερεὺς παίρνει τὸ φῶς, βγαίνει στὴν ὠραία πύλη καὶ τὸ μεταδίδει σὲ ὅλους λέγοντας «*Δεῦτε λάβετε φῶς*», ἔτσι πάντοτε μέσ' στὰ σκότη τοῦ κόσμου ή Έκκλησία καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ φωτισθοῦν «*ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός*».

Στὸν σύμπαν ὑπάρχουν σώματα αὐτόφωτα ὅπως ή ἥλιος καὶ σώματα ἑτερόφωτα ὅπως οἱ πλανῆτες καὶ δορυφόροι καὶ ή σελήνη. Ἔλα λοιπὸν κ' ἐσύ, ἄνθρωπε, κοντὰ στὸν ἥλιο - Χριστό· κι ἂν εἶσαι σκοτεινός, θὰ γίνῃς φωτεινός. Σκοτάδι πνευματικὸ ἦταν π.χ. ή Μαρία ή Μαγδαληνή, ή Σαμαρείτιδα, ὁ ληστής καὶ τόσοι ἄλλοι, κι ὅταν πλησίασαν τὸ Χριστὸ εἶδαν τὸ φῶς, **ἔγιναν ἅγιοι, ἔγιναν κι αὐτοὶ φῶς.**

* * *

Ἦνόμασαν, ἀδελφοί μου, τὸν αἰῶνα μας **αἰῶνα τῶν φώτων**, γιατί εἶχε σχολεῖα πανεπιστήμια ἀκαδημίες, βιβλία περιοδικὰ ἐφημερίδες, ραδιόφωνα σταθμοὺς εἰδήσεις, ἐφευρέσεις ἀνακαλύψεις κατακτήσεις. Naί, ἀλλὰ καὶ ποιὸς ἄλλος αἰῶνας εἶδε τόσο αἶμα, τόσο πόνο, τόσοι πολέμους ἐγκλήματα καταστροφές; Κρίμα στὴ μόρφωσι τις έπιστήμες καὶ τὴν τεχνολογία! Τί μᾶς ὠφέλησαν; Προτιμότερο νὰ μέναμε ἀπολίτιστοι, σὰν τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς ζούγκλας, παρὰ νὰ κρέμεται πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας ή ἀπειλή. Αἰῶνας τῶν φώτων ὡς πρὸς τὰ ὑλικά ἐπιτεύγματα, ἀλλὰ **σκοτάδι** ὡς πρὸς τὴν ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα· «*ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου*» (Ψαλμ. 41,7). Γι' αὐτὸ ἕνας σοφὸς τῆς ἐποχῆς μας ἔγραψε·

«Ἴδου ἐγώ, με τόσα φῶτα,

τυφλός, τυφλός ὅπως καὶ πρῶτα».

Τυφλὴ ή ἀνθρωπότης· οἱ πολιτικοί, οἱ ἐπιστήμονες, οἱ διανοούμενοι. Γιατί; Θέλετε απάντησι; Ἀνοιξτε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ διαβάστε· «*Τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς*». Γιατί; «*Ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ*» (Ἰω. 3,19-20).

Ἀδελφοί μου, στὸν αἰῶνα αὐτὸν **ἄς κρατήσουμε τὴν πίστι, τὸ φῶς** πού μᾶς ἔδωσαν ὁ πατέρας, ή μάνα, ή γιαγιά μας. Καὶ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ ὁ Θεός, ὅταν μιὰ μέρα τελειῶσῃ ή ἐπίγεια ζωὴ, νὰ πᾶμε ἐκεῖ στὸν κόσμον τῶν πνευμάτων, στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τῆς ὁποίας εἶθε ν' ἀξιωθοῦμε ὅλοι διὰ πρεσβειῶν τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**